

Onderstaand artikel is verschenen in:

www.deblauwetijger.com/9-11-de-aanslag-op-het-world-trade-centre-deconstructie-van-een-anti-zionistische-complottheorie/
en

www.novini.nl/9-11-de-aanslag-op-het-world-trade-centre-deconstructie-van-een-anti-zionistische-complottheorie/

9/11. De aanslag op het World Trade Centre. Deconstructie van een anti-Zionistische samenzweringstheorie

Fred Neerhoff en David Bakker

De politieke wetenschapper Kees van der Pijl kennen we o.a. van Café Weltschmerz waarin hij regelmatig - op zich boeiend - commentaar geeft op de geopolitiek. Recent ontstond er [ophef](#) over een tweet - met een verwijzing naar een [obscure site](#) - waarin Van der Pijl de nogal boude bewering doet dat Israël's met behulp van Zionisten in de Amerikaanse regering het *World Trade Centre* (WTC) in New York hebben opgeblazen. De ophef was voor hem echter geen reden voor terughoudendheid. In tegendeel, in de daarop volgende 'The Richie Allen Show' laat hij doodleuk weten dat er keihard bewijs is voor zijn beweringen. Van der Pijl beroept zich hierbij op het werk van de onderzoeksjournalist Christopher Bollyn. We lazen diens boek *'The War on Terror, The Plot to Rule the Middle East'* (2017) waarin hij een a priori kwaadaardig verondersteld Israël aanwijst als de planmatige dader van de aanval op het WTC.

Yinon-Plan

Jonathan Netanyahu (de huidige premier van Israël) heeft sinds 1979 - mede via het samen met zijn vader opgerichte *Jonathan Netanyahu Institute* - consequent de doctrine van de *War on Terror* gepropageerd. Met steeds als ultiem doel de uitschakeling van Israël's aangrenzende vijanden. 'Balkanisering' van de regio (later zo genoemd naar voorbeeld van het uiteenvallen van het vroegere Joegoslavië in de jaren '90) was daarbij de te volgen strategie, d.w.z. opdeling van de regio in kleinere etnische en religieuze enclaves die elkaar onderling bestrijden. In 1982 is Netanyahu's idee als een uitgewerkt operationeel plan in de openbaarheid gebracht onder de naam *Yinon-Plan*.

In zijn boek plaatst Bollyn dit *Plan* van meet af aan in een uiterst verdachte hoek. Alsof het staat voor iets onbetamelijks. Maar vanuit het perspectief van Israël dat binnen een vijandige moslim-omgeving moet leven met de voortdurende dreiging om als Joods volk in zee gedreven te worden, zou iedere rechtgeaarde en vaderlandslievende Machiavellist zo'n strategisch plan kunnen bedenken. Goed voor het bedreigde Israël maar slecht voor vijandige moslims in de aangrenzende regio. Zo bijzonder is het *Yinon-Plan* dus niet.

Het complot

Bollyn beschrijft een op het eerste gezicht een inderdaad nogal verdachte verzameling van - op zichzelf goed gedocumenteerde (maar niet alle onomstotelijk bewezen) - gebeurtenissen en feiten, die tezamen geframed kunnen worden binnen zijn Zionistische complot. Rode lijn van Bollyn's (nogal doorzichtige) Zionistische Plot-redenering: Omdat er twijfel bestaat aan de officiële lezing van de aanslag op het WTC (zie hieronder) terwijl die aanslag (inderdaad) Israël vol in de kaart speelde, is Israël DUS de ware dader van deze aanval. En dat, zonder ook maar één dode Israëlische soldaat, voegt Bollyn daar nogal vilein aan toe. (Alsof Israël geen militaire inzet zou willen leveren om zijn kerndoel - veiligheid - te realiseren!)

Bollyn suggereert dat Israël zich volgens genoemd *Yinon-Plan* gedurende ruim twee decennia heeft voorbereid op de WTC-aanslag terwijl de mainstream media (volgens Bollyn onder controle van Zionisten!) daar bewust over hebben gezwegen. In plaats daarvan hebben die media, en nog steeds onder regie van Israël, de door Bollyn voor onschuldig gehouden (maar door Israël's militaire

inlichtingendienst misleidde!) moslim Osama Bin Laden van Al Queda als zondebok gepresenteerd voor de gewraakte aanslag. Een gefingeerde dader dus, die zich in een Afghaanse rots schuil zou houden. Door dit door Israël georkestreerde plan greep het Westen (aangevoerd door Amerika) deze terreurdaad onmiddellijk aan om Afghanistan, Irak, Libië, Syrië, enz. in hun oorlog tegen het terrorisme te betrekken met precies het resultaat volgens Natanyahu's oorspronkelijke opzet van 1979 (ofschoon daarin het WTC als provocatief doel niet werd genoemd)!

Cherry picking

Ter onderbouwing van zijn plot gaat Bollyn opvallend selectief te werk. Zo maakt hij melding van een door mediamagnaat Rupert Murdoch geproduceerde, en een half jaar vóór 9/11 vertoonde TV-serie over een op afstand bestuurd, gekaapt passagiersvliegtuig dat het WTC binnen vloog. Bij de opnames werd gebruik gemaakt van een helikopter die de omgeving van het WTC in kaart kon brengen. Bollyn suggereert dan dat deze verfilming wel eens verband zou kunnen houden met de daarop volgende werkelijke WTC-ramp. Maar verder niets over de piloten van de vliegtuigen die het WTC feitelijk binnen vlogen. Ook zwijgt Bollyn over de aanval op het Pentagon. De kans dat de film en de WTC-aanval los van elkaar staan is evenwel groter dan de kans op een causale relatie tussen beide voorvallen, vooral omdat er - ook volgens Bollyn zelf - reeds lang publiekelijk verhalen de ronde deden over een mogelijke terroristische aanslag op een duidelijk zichtbaar Amerikaans machtscentrum in New York. Een kwaadaardige opzet van de verfilming zou in dit klimaat daarom onmiddellijk doorzien zijn. Maar Bollyn kiest onomwonden voor verdachtmakingen jegens Israël!

En natuurlijk ontbreekt niet de theorie dat Al Queda mede een product is van superieure Israëlische planning, waarmee de Zionisten een ideale vijand van het Westen creëerde. Voorts wijst Bollyn nadrukkelijk op activiteiten van de Mossad (Israël's geheime dienst) die hij alle - zeer speculatief (geen begin van bewijs!) - in de context van de WTC-tragedie plaatst! (Er zullen ten tijde van deze tragedie ongetwijfeld ook Arabische veiligheidsdiensten in New York actief zijn geweest die kennis hadden van het vermaledijde *Yion-Plan*, maar daarover zwijgt Bollyn dan weer.)

Het verbaast dan ook niet dat Bollyn de samenwerking tussen Amerikaanse en Israëlische inlichtingendiensten in een kwaad daglicht plaatst. Ten onrechte want de Amerikaanse belangen sporen naadloos met die van Israël waardoor een dergelijke samenwerking voor de hand ligt. Ook beweert Bollyn dat de arrestatie na de aanslagen van 9/11 van Israëliërs die volgens hem (maar nooit bewezen) betrokken zijn geweest bij terroristische praktijken met betrekking tot 9/11 opzettelijk is stil gehouden. Tot slot zorgden ministers met een dubbele nationaliteit (VS en Israël, volgens Bollyn ook al verdacht) er volgens Bollyn voor dat George W. Bush binnen zijn regering ruimschoots de benodigde steun verkreeg voor zijn voorstel om de door Israël beoogde *War on Terror* te beginnen. Dit, met als officieel doel de bronnen van het terrorisme dat de WTC-ramp had veroorzaakt uit te schakelen. Tegelijkertijd kon de VS op het thuisfront al langer gewenste maar onpopulaire veiligheidsmaatregelen door het Congres jagen, zoals de al klaarliggende (!) Patriot Act (elektronische surveillance).

Het is een onloochenbaar gegeven dat Bush's oorlogsverklaring aan het terrorisme een voor Israël gunstige beslissing was omdat het perfect strookte met het *Yion-Plan*. Maar zo bijzonder is dat niet, want dat zou ook het geval zijn voor elk ander land in zo'n penibele geopolitieke situatie als Israël. Maar volgens Bollyn was het ganse scenario - inclusief de aanval op het WTC - met kwade opzet door Israël bedacht, gedurende twee decennia voorbereid en tenslotte onder Israël's regie uitgevoerd!

Gesmolten ijzer

Als één van de hoofdoorzaken van de twijfel aan de officiële lezing van 9/11 noemt Bollyn de (volgens hem) haastige afvoer van het gesmolten ijzer afkomstig van de vernietigde WTC-torens. Daardoor werd forensisch onderzoek naar de precieze herkomst van dit ijzer onmogelijk. Hij koppelt de verdachtmaking van genoemde ijzer-afvoer aan de explosieve instorting van één van de WTC-torens. Zeven minuten voorafgaande aan die instorting zou er volgens Bollyn - hij baseert zich o.a. op getuigenissen van brandweerlieden - namelijk sprake zijn geweest van een onverklaarbaar hete soort

lavastroom van gesmolten ijzer vanaf de 81-ste verdieping van de Zuid-Toren. Ook voert Bollyn in dit verband een select groepje Mossad -veteranen op die er aldoor op uit waren om een beveiligingscontract voor het WTC te krijgen. Eén daarvan heeft volgens Bollyn sinds 1993 zo'n contract ook daadwerkelijk bemachtigd, waardoor de Mossad ten tijde van de ramp effectief verantwoordelijk was voor de beveiliging. Verder suggereert Bollyn een causaal verband tussen dit gegeven en door de autoriteiten verzwegen, maar intussen wel goed gedocumenteerde explosies bij het WTC, en stelt dat sprake is van een terreurdaad die o.a. de karakteristieke fijn structuur van de gesmolten ijzerstof na de ramp verklaart (NB. Er is nooit aangetoond dat de verzwegen explosies het gevolg waren van een terreurdaad).

Maar waarom zou de Mossad - zoals Bollyn suggereert - een dergelijke gloeiendhete ijzer-stroom faciliteren, als er toch al twee Boeings het WTC binnenvlogen? En waarom die ijzerstroom in de ene toren, en niet in de andere? De 'waarneming' van gesmolten ijzer voorafgaande aan de instorting van een WTC- toren vertoont dan ook alle kenmerken van inbeelding (zoals de 'mannen in witte pakken' die bij de Bijlmerramp zouden zijn waargenomen).

Conclusies

Twijfel aan de lezing van de autoriteiten over de toedracht van de aanslag op het WTC heeft onlangs geleid tot het instellen van een '[Grand Jury](#)'. Dit toont ook al aan dat de precieze loop van de gebeurtenissen strikt genomen *onbekend* is. Bollyn neemt de - mede door hem opgeworpen - twijfel niet weg maar presenteert alles bijeen een suggestieve en onsamenvangende verzameling van feiten en gebeurtenissen met als enige constante dat zij allen zonder uitzondering naar Israël wijzen als de planmatige dader van de aanval op het WTC. Omdat Bollyn's onderzoek duidelijk blijkt geeft van vooringenomenheid jegens Zionisten en Israël (de Joodse Zionisten zijn volgens Bollyn de oorzaak van al het terrorisme, waarvan de islamitische Palestijnen het slachtoffer zijn) is zijn boek beslist géén betrouwbare informatiebron.

Ter illustratie van ons eindoordeel geldt dat Bollyn in zijn boek een apart hoofdstuk heeft opgenomen waarin hij de volgens hem ten onrechte getroffen moslimgemeenschap in het Midden Oosten aan het woord laat, terwijl de door hem belasterde Joden geen weerwoord krijgen. Het typeert de werkwijze van een antisemiet. Met zijn onvoorwaardelijke beroep op Bollyn laadt van der Pijl de verdenking op zich tot dezelfde categorie te behoren als Bollyn zelf.

Fred Neerhoff is een gepromoveerd elektrotechnisch ingenieur en toegepast wiskundige/publicist. Voor meer info zie: www.fredneerhoff.nl

David Bakker is fiscaal econoom en pensioenskundige/publicist. Voor meer info zie: www.davidbakker.eu